

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, a 10 de juliol de 2007

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY i M.I. Sra. Eulàlia AMAT LLARI, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal de la mercantil F.I. SA va interposar demanda, de data 7-4-2005, segons la qual sol·licitava que es condemnés a la Sra. R.R.M. a satisfer la quantitat de 8.468,78 euros, amb més els interessos pactats i amb imposició de les costes processals.

Per escrit, de 13-10-2005, la representació processal de la part defenent va articular excepció peremptòria de prescripció i quant al fons va sol·licitar la desestimació de la demanda.

II.- L'Hble. Batlle va dictar sentència, de data 14-12-2006, en la qual establia el que segueix: "DECIDEIX Estimar parcialment la demanda formulada en data 7 d'abril del 2005 per la societat "F.I. SA" contra la Sra. R.R.M.; desestimar l'excepció peremptòria de prescripció interposada per la defenent; condemnar la defenent a satisfer a l'agent l'import de 3.481,93 € més interessos legals a comptar de la data de fermesa d'aquesta resolució. I sense efectuar especial condemna en costes".

III.- Ambdues parts litigants han interposat recurs contra la resolució d'instància. Així, la part agent va

presentar el seu escrit de conclusions en data 27-3-2007 i la part defenent ho va fer també en la mateixa data. Consta així mateix a les actuacions que ambdues parts litigants van formular els seus respectius escrits de contesta a les conclusions, essent els mateixos de data 8-5-2007.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- La mercantil agent formula recurs contra la sentència d'instància i el fonamenta en els motius o greuges següents. En primer terme, considera que la deducció de la quantitat de 4.009,13 Euros no es pot mantenir, atès que la reclamació no es basa en el retorn d'un efecte, sinó en l'existència d'un ròssec anterior, a la vegada que s'ha reconegut l'existència del deute i mai s'ha qüestionat l'import degut. I, en segon terme, pel que fa als interessos contractuals, s'ha de dir que, contra el que assenyala la sentència, el percentatge no és desconegut, sinó que és del 2%, com resulta de l'apèndix de l'annex dels contractes.

La representació processal de la part defenent fonamenta, per la seva part, el recurs en els següents motius o greuges. En primer lloc, entén que no s'ha valorat adequadament l'abús de la posició dominant i la negligència comptable de la part agent i així manifesta que no deu cap quantitat, tota vegada que s'han compensat amb les cobrades indegudament per IVA. Afegeix que la mala gestió resta provada a les actuacions, tota vegada que no està segura l'agent de les quantitats que ha de reclamar, segueix enviant factures dos anys després de la resolució contractual i perquè no aporta els documents que té al seu abast.

II.- La resolució dels dos recursos interposats exigeix, en primer terme, analitzar el de la part defenent, tota vegada que en el mateix es qüestiona l'existència del deute enfront a la part agent i, solament si aquest es refusat, correspondrà examinar el recurs que formula la part agent.

En aquest sentit, de l'examen dels documents que va aportar la demandada a les actuacions (fonamentalment, els que es troben als folis 262, 265 a 270 i 271 a 273) dels mateixos no es poden obtenir les conclusions que pretén la part recurrent. En efecte, si bé dels documents que obren als folis 272 a 273 s'evidencia per part de la mercantil agent la correcció d'errades en la compensació a que donava lloc la facturació entre les parts, no ho és menys que la tesi que la part defenent no deu res, atès que s'ha compensat el seu deute amb l'IVA que se li carregava per la part agent indegudament, cal manifestar que el saldo 0 al qual fa referència no s'explicita per la compensació d'un IVA indegudament cobrat, sinó que en el document que es troba al foli 268 es qualifica com a "dotación dudoso cobro". Per consegüent, no es pot entendre, com indica la recurrent, que la part agent hagi indicat que el saldo és 0 per estar d'acord amb la compensació pretesa. I si s'examinen els contractes que generaren la relació contractual entre les parts litigants es pot observar com a l'annex tercer (foli 28 al darrera) ja s'indica que F.I. SA facturarà amb l'inclusió de l'IVA, per la qual cosa l'argument de la compensació de l'IVA resta desprovisat de tot recolzament.

En conseqüència, en atenció a les consideracions anteriors, s'escau procedir al refús del recurs interposat per la representació processal de la part defenent.

III.- Quant al recurs interposat per la mercantil agent, s'ha de posar de manifest el que segueix. En primer terme, la sentència d'instància indica que la reclamació de les 667.063 ptes no pot ésser acollida, atès que a la demanda es justificava en la devolució d'un efecte i que no fou fins la prova aportada extemporàniament que aquesta quantitat es justifica en l'existència d'un ròssec deutor. En canvi, aquesta Sala ha de discrepar d'aquesta conclusió. En efecte, sigui quin sigui el fonament de la quantitat que es reclama, la devolució d'un efecte o l'existència d'un ròssec deutor de la defenent, el cert és que la pròpia part defenent ha admès en la prova de confessió en judici (foli 297) l'existència del deute reclamat i que el que volia era que del mateix se li descomptés les quantitats abonades en concepte d'IVA, al seu parer inadequades i inexigibles.

En segon terme, respecte dels interessos, s'ha de convenir amb el jutjador d'instància que no es pot accedir als interessos mensuals, quan aquests, segons la clàusula 10 dels contractes (cfr. Foli 23) resten sota la determinació unilateral de la part creditora. S'escau, per tant, rebutjar aquest motiu o greuge de recurs i confirmar en aquest extrem, la resolució d'instància. Sí que s'escau, la imposició dels interessos legals meritats des de la contesta a la demanda.

IV.- L'èxit parcial del recurs s'ha de traduir, en matèria de costes processals, en la no imposició de les costes d'aquesta alçada. L'estimació substancial de la demanda justifica la imposició de les costes processals de la instància a la part defenent.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMEM en part el recurs interposat per la representació processal de la mercantil F.I. SA contra la sentència, de data 14-12-2006, dictada per l'Hble. Batlle, constituït en Tribunal unipersonal, i revoquem la seva part decisòria en el sentit de fixar la quantitat a percebre per la part agent en l'import de 8.468,78 €, amb més els interessos legals des de la contesta a la demanda i amb imposició a la part defenent de les costes processals de primera instància. No procedeix efectuar imposició de les costes d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-